

F. Bernard.

Vituperius lingua.

XXIII.

Oratio prima.

Etsi Aedit. Human. tunc ob singularem
 loci huius opportunitatem, tum ob maximam conspectus
 vestri laetitiam, dieque ipsius ac temporis com-
 modissimam ad perorandum aptitudinem aures vo-
 stras ornato verborum sermone demulere desi-
 dero, tamen desperans quod meum haud modico
 pauore, terrore, quasi retorquet vehementer
 profusum, Insuperque sine tam copiosa probitatis
 sanctitatis, sine ad excellentem scientiam doctrinam
 clarissimi acclamationis: Quos namque (clamat)
 tunc loquendo in peccatum incidisse, vix quendam
 tacendo. Quia de causa vehementer vereor, ne
 et ego loquendo peccati discrimen ad eam, atque in-
 curram, cum de re tali sim dicendum, quae est mor-
 tem, et vitam conferre solet. Solus autem vehe-
 menter vereor, ut ne vos tunc magis, quam
 gaudio mihi auscultandi afficiat. Vehementissime